

עמ"ת 40755/01/21 - גיא סאסי, ג'וני אשורוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 40755-01-21 סאסי(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
עוררים	1. גיא סאסי 2. ג'וני אשורוב (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת ביניים - דחיית דיון לקבלת תסקיר שירות המבחן, תוך הותרת העוררים במעצר וסירוב לבחון חלופת מעצר באולם בית המשפט.

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה, מפי כב' הש' מלמד, שניתנה ביום 20.01.21 בתיק מ"ת 25012-12-20, ועיקרה המשך החזקתם של העוררים במעצר עד להחלטה אחרת, יחד עם קביעתו של מועד נדחה ביום 03.02.21, לקבלת תסקירים משירות המבחן.

בכתב האישום המתוקן והמאוחד, שנלווה לבקשה למעצר עד לתום ההליכים, נאשמים העוררים יחד עם אחרים, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סחיטה באיומים, סחיטה בכוח בצוותא ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות [ת"פ 50785-12-20, 25006-12-20]. לאחר שהגישו הצדדים טיעונים כתובים ונשמעו גם בדיון, קבע בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה נגד שני העוררים.

בפי ב"כ המלומדים של העוררים תלונה עיקרית אחת, ולענין עורר 2 גם תלונה עיקרית נוספת:

א. טענת אפליה, בהשוואה לעניינו של נאשם 1 בכתב האישום, בו נאשמים גם העוררים, ואף בהשוואה לנאשם 5 - נאשמים אלו שוחררו כבר במהלך מעצרו לצרכי חקירה ("מעצר ימים"), הגם שנאשם 1 עומד בראש ההיררכיה העבריינית.

לענין זה קבע השופט הנכבד כי לנוכח חומרת המעשים המיוחסים לעוררים, אין מקום לדון בטענה קודם לקבלת תסקירים, ואף קודם לכן ציין כי נאשם 1 לא השתתף באירוע התקיפה הפיזית המיוחס ליתר הנאשמים ובהם העוררים;

ב. לענין עורר 2, טענה בדבר פגם ממשי במסכת הראיות שהציגה התביעה, משאמר המתלונן במהלך עימות עם העורר "... זה אם היו לי קצת חששות, אולי זה לא אתה, אולי אני מתבלבל...".

עמוד 1

השופט הנכבד פרט בהחלטתו מיום 28.12.20 את אמרתיו של המתלונן, שמסר על היכרות מוקדמת שלו עם משיב 2, ועוד יש לציין כי המתלונן חזר ואמר לעורר במהלך העימות כי הוא מזהה אותו וגם "לא היה לי ספק נשמה, זה אתה" [ציטוט שהובא בטיעוני התביעה בכתב]^[1];

שתי טענות אלו חייבו, לדעת העוררים, מתן החלטה לשחרורם של העוררים מייד לאחר שבית המשפט יבחן מפקחים בעצמו, ולא יידחה את הדיון בשל עיכוב בהגשת תסקירים - העוררים נעצרו ביום 02.12.21, ובמועד הנדחה ימלאו חודשים מיום המעצר.

שתי טענות אלו מחייבות, לדעת העוררים, דיון בערר, וכך מסרה ההגנה במענה לשאלתי בעניין זה, בהודעה שהגישה ביום 21.01.21.

אין לחרוג, במקרה דנן, מ"הכלל האיתן" לפיו ברגיל לא יידונו עררים על החלטות ביניים מסוג זה:

1. מקובל עלי שלעוררים יש זכות לערור גם על 'החלטת ביניים' מעין זו, אך "זכות לערור ושיקול דעת ערכאת הערעור אם לדון בערר לחוד" [בש"פ 478/12 אל אעסם נ' מ.י. (2012), סעיף 13]. אין על בית המשפט שלערוך חובה להידרש לכל ערר, ורשאי בית המשפט להפעיל שיקול-דעת תוך התחשבות אפילו בשיקולים מעשיים של יעילות הדיון וחסכון במשאבי שיפוט [בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מ.י. (2013), סעיף 6];
2. בקו פסיקתי ברור נקבע כי דיון בערר בשלב זה הוא חריג השמור לנסיבות מיוחדות, המתקיימות כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה בעניין קיומן של ראיות לכאורה או כאשר מתעורר חשש ממשי למעצר בלתי חוקי [וראו בש"פ 6000/20 פלוני נ' מ.י. (2020), בש"פ 460/19 דינקו נ' מ.י. (2019) ובש"פ 5145/18 פייסמן נ' מ.י. (2018), וכן בש"פ 8128/20 מימוני נ' מ.י. (2020)];
3. ערכאת הערר בוחנת את קיומן של נסיבות מיוחדות שיצדיקו שמיעת ערר בשלב זה, על-פני הדברים ועל-בסיס הנתען בכתב הערר ובצירופותיו [אבו עראר, שם];
4. במקרה דנן, לא מצאתי כי נפלה טעות ברורה בהחלטה, הן לעניין האפליה והן לעניין התשתית הראייתית:
א. גם אם ראוי להשוות ענינים של העוררים לזה של נאשם 1 (ואינני קובע כך), משקלה של טענת אפליה ישוקלל עם יתר נסיבות נחוצות, במסגרת החלטה סופית ולא החלטת ביניים - "דיון מפורט בהשוואה זו אינו מתאים לשלב זה של ערר על החלטת ביניים. לאחר קבלת התסקיר ניתן יהיה להידרש גם לטענות אלה בצורה מלאה" [בש"פ 7167/17 אבו זייד נ' מ.י. (2017)];
ב. משפט יחיד המנוסח כתנאי ("זה אם היו לי חששות..."), לצד אחרים בהם מוצהרת וודאות, אינו פוגם בשלב זה בערכה הראייתית של גרסת המתלונן;
5. ההגנה הפנתה להחלטות מסוימות, אך ספק אם אלו מכוונות לדעתה, וכך למשל בבש"פ 6907/20 אלסענא נ' מ.י. (2020) נדחתה בקשתו של המבקש, ואף נאמר שבחינת האפשרות לשחרור עצורים ללא תסקיר מוגבלת ל"מקרים שעל פני הדברים מצדיקים זאת".
6. לנוכח טיב האישומים - ובעניין עורר 2, גם קיומו של עבר פלילי רלוונטי - מוצדקת על-פניה ההחלטה שלא לדון באפשרות להיזקק לחלופת מעצר קודם לקבלת תסקירים, על-אף התמשכותה של תקופת מעצר הביניים [והשוו מקרה דומה, בעניין אבו זייד הנ"ל].

7. סוף-דבר, הערר לא ייקבע לדיון ויימחק. יובהר:

- א. כל טענותיהם של העוררים שמורות להם, אם יבחרו להגיש ערר על החלטה סופית;
- ב. אם לא יוגש תסקיר בעניינו של מי מהעוררים עד למועד הדיון, נראה כי צורך בשיהוי נוסף יהווה שיקול כבד-משקל להימנעות מדחייה נוספת;

ניתנה היום מוצש"ק, י' שבט תשפ"א, 23 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

[1] ביום 22.01.21 הגישה ההגנה נספחים לערר;